

áll a szép sorozat kétharmada. Legfrissebben a *Pesti album* című gyűjteményt adta ki a *Szépirodalmi*: publicisztikai írásokat, 1919 és 1933 határdátumaival. A Tanácsköztársaság esztendeje és az író halálának éve exponált időszakot fog közre. Nagyön tágon kell értelmezni Krúdynál a publicisztika fogalmát, hiszen például a *Szép asszony férje*... (vagy hogyan koncolt föl az angol lord lánya egy pesti hentesmestert) egyenesen a „Regény 1925-ből” megjelölést viseli, s bőséges terjedelme, az alcimből is sejthető aktuális izgalma, a stílusfordulatok költőisége („... élni akar, mint az a bogárfajta, amelyet Szent Jánosról neveztek el valamely különös okból, és amely a szem sötét éjszakáján elárulja terveit, szándékait..”) valóban elsőrendű szépirodalomává avatja. Mikként e nagyjából alkalmi írások többségét is.

Amiben nem értünk egyet a szerkesztővel, a rövid Tájékoztató érvelése ellenére sem: az irodalmi arcképként fölfogható cikkek itteni közlése. Véleményem szerint ez az az eset, ahol akkor is a portrékötet mellett helyes dönteni, ha három-négy újságműfaj jegyei mutatkoznak is. Az olvasó ugyanis kiváltképp kíváncsi rá, kiről hogyan ítélte az író — s könnyen lehet, hogy csak arról lesz tudomása, amit a portrégyűjteményben talál, a másutt „elrejtettekről” nem.

Egy ideje „szundikálni” látszott

KRÚDY GYULA

műveinek sorozatos kiadása, de nyilván csak a nyomdai ütemezés kellett ezt a látszatot. A fáradhatatlan *Barta András* munkájának köszönhetően most már nagyjából együtt